

Κύπρος και Βιετνάμ

Καμιά διεθνής αρχή δέν αναγνωρίστηκε πιό πανηγυρικὰ στὸ μεταπολεμικὸ κόσμο, ὅσο ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Καὶ καμιά διεθνής ἀρχὴ δέν συνάντησε πιό πολλὲς ἀντιδράσεις στὴν ἐφαρμογὴ τῆς, ὅσο αὐτή. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι λαοὶ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ κατακτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐφαρμόσουν, καὶ οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ἀποτελοῦν ἓνα ἀπὸ τὰ πιό χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ κατάλυση τῆς ἀποικιοκρατίας εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ ἀδίστακτη ἀντίδραση τῶν ἀποικιστῶν (παλιῶν καὶ νέων) στὸ αἴτημα αὐτὸ τῶν λαῶν, αἴτημα ποῦ θίγει μεγάλαι συμφέροντα καὶ ἀπειλεῖ μὲ κατάρρευση τὶς θέσεις τους.

Κύπρος καὶ Βιετνάμ εἶναι δύο νευραλγικὰ σημεῖα, ὅπου συγκρούεται τὸ αἴτημα γιὰ αὐτοδιάθεση μὲ τὶς προσπάθειες τῆς καθεστηκυίας ἀποικιοκρατικῆς τάξεως νὰ μὴ χάσει τὰ προνόμια ποῦ ἔχει ἐξασφαλίσει, μὲ τὴ βία καὶ μὲ τὸ δόλο, σὲ βάρος τῶν λαῶν.

Ἡ Κύπρος εἶναι τὸ στρατηγικὸ στήριγμα τῆς Ἀγγλίας, τοῦ ΝΑΤΟ, τοῦ ΣΕΝΤΟ καὶ τῶν ἐταιριῶν πετρελαίων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἶναι ὅμως ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὸ ΣΕΝΤΟ. Καὶ τὰ 80% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ζητοῦν ὀλοκλήρωση τῆς ἐλευθερίας τους μὲ τὴν ἀπόδοση στὴν ἐθνικὴ τους κυριαρχία τῶν ἐδαφῶν ποῦ κρατοῦν γιὰ τὶς βάσεις τους οἱ Ἀγγλοὶ: Νόμιμο καὶ ἠθικὸ αἴτημά τους, δηλαδή, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως, χωρὶς περιορισμὸ καὶ χωρὶς προκαθορισμὸ ἀπὸ τρίτους. Μὲ τὸ δόλο καὶ μὲ τὴν τουρκικὴ βία, οἱ δυνάμεις τῶν ἀποικιοκρατῶν προσπαθοῦν νὰ ματαιώσουν στὴν Κύπρο τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, ποῦ θὰ φέρει τὴν Κύπρο μὲ τὴ θέλησή της, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ δεσμεύσεις καὶ ξένες βάσεις, στὴν Ἑνωσὴ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνο μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Στὸ Βιετνάμ ἓνας ἐθνικοαπελευθερωτικὸς πόλεμος ὀδήγησε τὸ 1954 στὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης. Ἡ χώρα χωρίστηκε προσωρινὰ στὰ δύο καὶ προβλέπονταν ἐλεύθερες ἐκλογές καὶ στὰ δύο τμήματά της μέσα σὲ 18 μῆνες. Ἀπὸ τότε πέρασαν πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια. Τὸ Βιετνάμ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι χωρισμένο, γιὰτὶ οἱ Ἀμερικάνοι, ποῦ ἀντικατάστησαν ἐκεῖ τοὺς Γάλλους, δὲ θέλουν νὰ ἐνωθεῖ τὸ Βιετνάμ. Θέλουν νὰ βάζουν τοὺς μισοὺς Βιετναμέζους νὰ σκοτώνουν τοὺς ἄλλους μισοὺς. Ἔτσι δὲ θὰ ἔχουν καιρὸ νὰ ζητᾶνε τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως στὴ χώρα τους, ποῦ σημαίνει διώξιμο τῶν ξένων.

Στὴν ἐνοπλὴ ἀντίσταση τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μετώπου, ποῦ ἐνώνει ὅλες τὶς παρατάξεις τῆς χώρας περιλαμβανομένων καὶ τῶν Βουδδιστῶν, οἱ Ἀμερικάνοι ἀπαντοῦν μὲ βομβαρδισμοὺς σχολείων καὶ ἀμάχων μὲ χημικὰ ἀέρια καὶ βόμβες ναπάλμ, (ἀπ' αὐτὲς ποῦ χρησιμοποίησαν καὶ οἱ Τούρκοι — made in USA — στὸ βομβαρδισμὸ τῆς Κύπρου, τὸν περασμένο Αὐγουστο). Καὶ ὅταν ὅλος ὁ λαὸς μὲ τὸν ἀγῶνα του τοὺς δίνει νὰ καταλάβουν πῶς εἶναι μισητοὶ ξένοι σ' ἓναν τόπο ποῦ ἀπέχει δεκάδες χιλιάδες χιλιόμετρα ἀπὸ τὴ χώρα τους, τότε μιλοῦν γιὰ ἐπέμβαση τοῦ Βορείου Βιετνάμ.

Καὶ ἀρχίζουν τοὺς πειρατικούς βομβαρδισμοὺς γιὰ νὰ ἀναγκάσουν τὸ Βόρειο Βιετνάμ νὰ πιέσει τοὺς ἀντάρτες τοῦ Βιετκόγκ νὰ σταματήσουν τὸν ἀπελευθερωτικό τους ἀγώνα. Ξεχνοῦν οἱ ἀνιστόρητοι καὶ τὴ δική τους ἱστορία τῶν πολέμων τῆς ἀνεξαρτησίας, ποὺ διδάσκει ὅτι τίποτα δὲ μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει ἕνα λαὸ ποὺ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ καταχτήσῃ τὴν ἐλευθερία του.

Ὅμως οἱ πειρατικές αὐτὲς ἐπιθέσεις τῶν Ἀμερικανῶν ἐκθέτουν σὲ κίνδυνο τὴν παγκόσμια εἰρήνη, καὶ ἕνα κύμα διαμαρτυριῶν ἔχει ξεσηκωθεῖ σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἀκόμα καὶ στὴν ἴδια τὴν Ἀμερική.

Κύπρος καὶ Βιετνάμ εἶναι δυὸ σημεῖα πολὺ κοντινά. Ἄς ἀπέχουν τόσο. Οἱ ἐπιθέσεις τῶν Ἀμερικανῶν στὸ Βιετνάμ ἀποθρασύνουν τοὺς «συμμάχους» μας Τούρκους, ποὺ ἀπειλοῦν κι αὐτοὶ νὰ βομβαρδίσουν ὄχι μόνο τὴν Κύπρο, ἀλλὰ καὶ νησιὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας, γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν κυπριακὸ λαὸ καὶ ἐμᾶς ἐδῶ ποὺ τὸν ὑποστηρίζουμε, νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὴν αὐτοδιάθεση-ἔνωση καὶ νὰ δεχθοῦμε τὴν πραξικοπηματικὴ ἔνωση τῆς Κύπρου μὲ τὸ ΝΑΤΟ, μὲ τὴν Τουρκία καὶ ἔστω καὶ τὴν Ἑλλάδα (μὲ τὴ βοήθεια τῶν δολιοφθορέων ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὴν Ἑλλάδα).

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀκριβῶς ἐπειδὴ βάζει στὴν πρώτη σειρὰ τῶν διεκδικήσεων του τὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς Κύπρου, ἀκριβῶς γι' αὐτό, συμπαραστέκεται ὀλόψυχα στὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ στὸν ἐθνικὸ του ἀγώνα. Τὰ ἰδανικά εἶναι κοινά.

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. Παπανδρέου

Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. Παπανδρέου στὰ σχολεῖα, ἀποτελεῖ ἕνα πολὺ ἀνησυχητικὸ φαινόμενο: τὴν ἐπιστροφή σὲ φωτοσβεστικές μεθόδους ἀστυνόμευσης τοῦ πνεύματος. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ σὲ δυὸ ἀλλεπάλληλες ἐκλογές ποὺ ἀνάδειξαν τὸν κ. Παπανδρέου πρωθυπουργὸ τῆς χώρας, καταδίκασε ἀποφασιστικὰ αὐτὲς τὶς μεθόδους. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων ποὺ ψήφισαν τὴν Ἐνωση Κέντρου, μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους δημοκράτες τῆς χώρας μας, αἰσθάνθηκαν ὀδυνηρὴ ἔκπληξη καὶ ἀγανάκτηση. Ἐλπίζουμε ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου, ποὺ καταδίκασε μὲ ωραίες ἐκφράσεις τὸ φασισμό τοῦ σχεδίου «Περικλῆς» μέσα στὴ Βουλή, θὰ συναισθανθεῖ ποὺ ὀδηγεῖ αὐτὸ τὸ βῆμα καὶ θὰ καταλάβει ὅτι ἡ δικαίωση τῶν προσδοκιῶν τῶν ψηφοφόρων του εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐγγύηση γιὰ τὴν ὀμαλὴ ἐξέλιξη τοῦ τόπου. Κάθε παραχώρηση πρὸς τὶς δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ τοῦ παρελθόντος, εἶναι ἐπιζήμια γιὰ τὸ ἔθνος καὶ ὀλέθρια γιὰ τὸν ἴδιο.

Ἡ κατάργηση τῆς ἑτεροδικίας στὴν Τουρκία

Δημοσιεύτηκε στὸν τύπο ἡ εἶδηση, ὅτι ἡ Τουρκία κατάργησε τὴν ἑτεροδικία τῶν μελῶν τῶν ἀμερικανικῶν ἀποστολῶν στὸ ἔδαφός της. Ὅπως καὶ ἐδῶ, ἡ ἑτεροδικία τῶν Ἀμερικανῶν εἶχε προκαλέσει τὴ γενικὴ κατακραυγὴ στὴν Τουρκία.

Ὅπως ἀπόδειξε ὁ συνεργάτης τῶν «Σύγχρονων Θεμάτων» Δῆμος Μέξης στὸ ἐμπεριστατωμένο ἄρθρο του ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος μας, οἱ σχετικοὶ μὲ τὴν ἀμερικανικὴ ἑτεροδικία νόμοι εἶναι ἀντισυνταγματικοὶ καὶ καταλυτικοὶ τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας.

Οἱ Τούρκοι ποὺ ἔχουν τὴν ἀμερικανικὴ ὑποστήριξη σὲ ἕνα σωρὸ θέματα (οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ), ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ Κυπριακὸ δὲν εἶναι τὸ μικρότερο, εἶχαν τὸ θάρρος νὰ καταργήσουν τὴν ἑτεροδικία. Ἡ Ἑλλάδα ποὺ πάντοτε καὶ ἰδιαίτερα τὸν τελευταῖο καιρὸ, δὲν ἐγνώρισε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὶς πιέσεις καὶ τὶς ἀπειλὲς τῶν Ἀμερικανῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖ τὸ ταπεινωτικὸ αὐτὸ καθεστῶς.

Οι Έλληνες επιστήμονες και ο τύπος, που θρήνησε μάλιστα και ένα θύμα στο βωμό της έτεροδικίας, το δημοσιογράφο Ριζόπουλο, έχουν γίνει οι έκφραστές της εξέγερσης της κοινής γνώμης για την έτεροδικία.

Πιστεύουμε ότι πρέπει και μείς να σταθούμε τουλάχιστο στο ύψος της Τουρκίας στο θέμα αυτό. Και περιμένουμε από την Κυβέρνηση να φέρει το σχετικό νομοθέτημα, για την κατάργηση της έτεροδικίας, στη Βουλή.

Ἡ περίπτωση Κόλλια

Ἡ ἀναταραχὴ ποὺ ἔχει προκαλέσει στὴν Ἑλλάδα ἢ ὠμὴ ἐπέμβαση τῆς ΕΡΕ στὴ Δικαιοσύνη, ἀντὶ νὰ διευθετηθεῖ ὀξύθυγα, μὲ τὴν τελευταία ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Εἶναι γνωστό, ἔχει καταστήσει πιά πασίδηλο, ὅτι ὁ κ. Κόλλιας ἀπὸ τὴ θέση τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, θέση ἐξαιρετικὰ ὑπεύθυνη μέσα στὴ σημερινὴ Ἑλληνικὴ πολιτειακὴ ὀργάνωση, ἐπιδίωξε νὰ ἐκφοβίσει δικαστὲς μὲ σκοπὸ τὴ συγκάλυψη τῶν παρασκηνίων τῆς δολοφονίας τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη καὶ τὴν προστασία τῶν ἐνόχων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Θὰ περίμενε κανεὶς ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος, τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριό τῆς χώρας μας θὰ προσπαθοῦσε νὰ ξεκαθαρίσει τὶς γραμμὲς τοῦ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔγιναν ἐπιλήσιμονες τοῦ ὄρκου τους.

Ἀντὶ γι' αὐτὸ ἢ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀκολουθώντας ἓνα πνεῦμα κάστας, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ ἀρεοπαγίτες εἶναι ταμποῦ καὶ κράτος ἐν κράτει μέσα στὴν Ἑλλάδα, στάθηκε σὲ τυπικὰ - δικονομικὰ κριτήρια καὶ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλει πειθαρχικὴ ποινὴ στὸν κ. Κόλλια.

Κριτικὴ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἔκαναν πολλοὶ νομομαθεῖς μὲ πρῶτο τὸν κορυφαῖο νομικὸ κ. Ἀλ. Βαμβέτσο, ποὺ χρησιμοποίησε μάλιστα πολὺ αὐστηρὲς ἐκφράσεις.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου μὲ ἀπόφασή του ἔκρινε ὅτι δὲν ἦταν σωστὴ ἢ ἐρμηνεία τοῦ Ἀρείου Πάγου ποὺ ἔρχεται μάλιστα σὲ ἀντίθεση μὲ ὅλες τὶς προηγούμενες ἀποφάσεις τοῦ ἴδιου αὐτοῦ δικαστηρίου πάνω στὸ θέμα αὐτό.

Ἡ Δημοκρατία ἐπιβάλλει τὴν κάθαρση τῆς ἀνωμαλίας. Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος, μὲ τὶς αὐστηρὲς κρίσεις του, ἦταν ὁ ἐκφραστὴς τῆς ἐπιταγῆς αὐτῆς.

Πολιτικὴ εἰσοδημάτων

Εἶναι γνωστό ὅτι μιὰ χώρα ποὺ ἐπιδιώκει ταχεῖα οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, εἶναι ὑποχρεωμένη καὶ τὶς νέες τεχνολογικὲς ἐπιτεύξεις νὰ ἐφαρμόσει καὶ σημαντικὸ ποσοδὸ ἐπενδύσεων νὰ διαθέσει. Μιὰ τέτοια προσπάθεια, μὲ κατεύθυνση τὴν οἰκονομικὴ «ἀπογείωση» τῆς χώρας μας, ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ ἀντίστοιχο περιορισμὸ τῆς κατανάλωσης.

Μιὰ λύση ποὺ δυστυχῶς ἄρχισε νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἀπὸ τὸν σημερινὸ ἐπίσημο φορέα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ ὀρισμένων ἀντιπληθωριστικῶν μέτρων μὲ στόχο τὰ εἰσοδήματα τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν κατωτέρων εἰσοδηματικῶν κλιμακίων. Ἡ καθήλωση στὰ ἴδια περίπου ἐπίπεδα τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, φυσικὰ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα ν' αὐξάνει τὴν ἀποταμίευση, χωρὶς φυσικὰ νὰ περιορίζει τὴν κατανάλωση τῶν ὑψηλῶν εἰσοδημάτων.

Οί αναπροσαρμογές που έγιναν κατά την διάρκεια του τελευταίου χρόνου σε καμιά περίπτωση δεν ανταποκρίνονται στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης που υποτίθεται ότι εφαρμόζει μια δημοκρατική Κυβέρνηση. Η δημοσιονομική πολιτική που εφαρμόζεται, αποφεύγει κατά σύστημα να θίξει τα ανώτερα εισοδήματα. Το αποτέλεσμα είναι, να επιτείνεται ή φορολογική ανισότητα μεταξύ του ελληνικού λαού, και η φοροδιαφυγή να φθάσει τα 5 δισεκ. δραχμές.

Από πρόσφατα στοιχεία, σχετικά με την φορολογία του εισοδήματος, προκύπτει ότι κατά την περίοδο 1958 - 1963, η κατηγορία «μισθωτών υπηρεσιών» παρουσίασε αύξηση κατά 90%, πάνω στο συνολικό φορολογητέο εισόδημα. Την ίδια περίοδο η αντίστοιχη αύξηση των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων ήταν μόνον 32%.

Μία εισοδηματική πολιτική που αποβλέπει να μεταφέρει το κόστος της οικονομικής ανάπτυξης πάνω στους μισθούς και όχι στα κέρδη, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατόν ν' ακολουθηθεί μία πορεία οικονομικής ανάπτυξης χωρίς να τροποποιηθεί ριζικά ή σημερινή κατανομή του εθνικού εισοδήματος προς όφελος των κατωτέρων εισοδημάτων. Μία έθνική πολιτική για την οικονομική ανάπτυξη έχει πιθανότητες επιτυχίας μόνον όταν στηρίζεται στις τάξεις εκείνες που πραγματικά είναι απαραίτητες για την οικονομική ανάπτυξη.

Ο έπαναπατριsmός των μεταναστών

Το πελώριο θέμα της μετανάστευσης εργατών στη Δυτική Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Δυτ. Γερμανία, αποτελεί το αντικείμενο μελέτης που θα έκπονησει το Τεχνικό Έπιμελητήριο Ελλάδος. Έχουν πλέον γίνει συνείδηση οι έξαιρετικά δυσμενείς επιπτώσεις της αίμορραγίας αυτής του δυναμικού μας δυναμικού στην έθνική οικονομία και ιδιαίτερα στην αγροτική παραγωγή. Δυστυχώς, στα μέτρα περιστολής και τελικής εξάλειψης της μετανάστευσης που ανήγγειλε η Κυβέρνηση δεν αντιμετωπίζεται με ρεαλισμό το δυσκολώτατο αυτό πρόβλημα. Η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, ή δημιουργία σε περιορισμένο σχετικά χρονικό διάστημα εκατοντάδων χιλιάδων νέων απασχολήσεων και ή τεχνική εκπαίδευση πολλών χιλιάδων εργαζομένων, αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις για τον έπαναπατριsmό και τη μόνιμη παραμονή στην Ελλάδα των εργατών που σήμερα εργάζονται για την πρόοδο ξένων οικονομιών.

Στο περίγραμμα της μελέτης που θα έκπονηθεί από το Τ.Ε.Ε. περιλαμβάνονται οι επιπτώσεις του κύκλου μετανάστευση - έπαναπατριsmός στη διαμόρφωση του ύψους της άμοιβής και στην απόδοση των εργαζομένων, ή δημιουργία των προϋποθέσεων που θα διασφαλίζουν την πλήρη απασχόληση του εργατικού δυναμικού και ή με ταχύ ρυθμό εκπαίδευση των ανηλίκων που μπαίνουν κάθε χρόνο στην αγορά της εργασίας, ώστε να δημιουργηθεί το απαραίτητο στρώμα των ειδικευμένων τεχνιτών.

Η πρωτοβουλία αυτή του Τ.Ε.Ε., εφόσον θα πραγματοποιηθεί, αποτελεί αναμφισβήτητη συνεισφορά στη μελέτη των προβλημάτων της ελληνικής πραγματικότητας γενικά και στο πρόβλημα του έπαναπατριsmού των μεταναστών ειδικότερα.